

## L'emergència climàtica: una emergència espiritual

Dll, 7/06/2021 per Montse Castellà

[Espirituals ara i aquí](#)



L'emergència climàtica no és sinó un reflex d'una altra emergència que hem d'afrontar, que és l'emergència espiritual.

Aquesta situació tan dràstica en la qual tots estem involucrats, ens ha de portar a parar, a aprofundir, a obrir-nos a realitats més àmplies. La nostra resposta ha d'emergir d'un lloc molt més íntim i profund. De res ens serveixen nous tractats, declaracions, fulls de ruta...

Hem de recuperar el sentit de Mare Terra, sentir aquest vincle profund amb la naturalesa i mostrar-li gratitud i reverència. Voldria ressaltar la paraula "sentit" i no concepte de Mare Terra, perquè el nostre veritable repte ara és realment sentir-ho i no sols pensar-ho... Sentim veritablement la interdependència existent entre nosaltres i la naturalesa? Sentim que formem part d'un cos més gran que és la Terra, que som part intrínseca d'ella? o només ho pensem, quan ens en recordem...

La nostra resposta davant la situació actual ha d'emergir d'una visió de la realitat en la qual tot està interrelacionat i és interdependent. En aquest sentit és important valorar que aquesta visió holística de la realitat la trobem en la majoria de tradicions religioses, ja no sols en les tradicions oceàniques com ara el budisme o el taoisme, sinó en la dimensió mística o espiritual del cristianisme, del judaisme i de l'islam. I per descomptat, en els pobles indígenes que encara avui sobreviuen.

Si ens reconeixem individualment i col·lectivament en aquesta dimensió espiritual de les tradicions de saviesa serà un punt de trobada entre les diferents religions i conviccions que ens permetrà actuar sinèrgicament. Quan sentim proximitat amb els altres, la nostra resposta natural és des de l'amor. Per contra, quan hi ha

distanciament o sentim rebuig o aversió cap als altres, actuem des de l'odi.

Mentre la nostra experiència sigui des de la perspectiva de jo i els altres, jo i la naturalesa, jo i la Terra, les meves creences i les dels altres... no podrem donar aquest pas que la Vida ens ofereix. Actualment, és una emergència poder superar aquesta visió dualista. Durant massa temps hem tractat el nostre planeta com a objecte de discurs de l'odi, com si fos una cosa aliena a nosaltres, usurpant-li les seves entranyes, procurant només el nostre propi benefici a curt termini... totalment ignorants que aquest mal, en realitat, ens ho estàvem fent a nosaltres mateixos.

Ens toca, ara, fer un treball de reconnectar amb nosaltres, amb la naturalesa, recuperar el sentit de Mare Terra, reconnectar amb la dimensió espiritual de les religions i conviccions i actuar units des de l'amor. Un gran repte però una gran oportunitat.